

РЕШЕНИЕ

№ 7999

гр. София, 23.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9466** по описа за **2022** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от упълномощен от заместник-началника на 01 РУ – СДВР юрисконсулт, срещу решение от 27.07.2022 г., постановено по НАХД № 5294/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 100 състав, отменящо издаденото от зам.-началник на 01 РУ – СДВР Наказателно постановление № 2981/21.08.2020 г., с което на П. И. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. на основание чл. 257, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), за нарушение на чл. 64, ал. 1 от с.з.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на обжалваното решение, тъй като същото било постановено при нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Твърди се, че съдът е допуснал превратно тълкуване на събраните и надлежно приобщени към делото доказателства. Поддържа се, че правата на наказаното лице са защитени и същото е разбирало естеството както на разпореждането, така причината да бъде ангажирана административнонаказателната му отговорност. Неправилно била установена фактическата обстановка в конкретния случай, което е довело до неправилно приложение на материалния и процесуалния закон. Поддържа се, че в производството по съставяне на АУАН и при издаване на НП

не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на наказаното лице, а материалният закон е бил приложен правилно от наказващия орган. Направено е възражение за прекомерност на евентуално претендираното от ответника по касация адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, представляван от юрисконсулт Д., поддържа жалбата и моли за отмяна на решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Ответникът – П. И. Д., чрез адв. П. В., в депозиран писмен отговор на касационната жалба и в становище по същество, излага съображения за неоснователност на същата. Претендира се адвокатско възнаграждение на основание чл.38, ал.2 вр. с ал.1,т.3 от Закона за адвокатурата.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на жалбата, а решението на СРС счита за неправилно и незаконосъобразно, като предлага същото да бъде отменено.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания, установи следното:

От фактическа страна съставът на районния съд е установил, че на 07.08.2020 г. около 05.00 часа П. Д. се намирал в [населено място], на [улица], пл. „О. мост“, като по същото време от длъжностни лица от 01 РУ СДВР била провеждана специализирана полицейска акция за премахване на палатки, блокиращи свободното преминаване на автомобили на кръстовището на [улица]и [улица]. На място бил установен П. Д., който бил разположил своята палатка на пътното платно и на когото било разпорежено да премести палатката си. Д. не изпълнил полицейското разпореждане и бил задържан, за което била издадена Заповед рег. № 225зз-1015/07.08.2020 г. В заповедта е посочено, че лицето е освободено на същата дата в 07.50 часа.

В хода на съдебното следствие пред районния съд е представено писмено разпореждане рег. №225р-29035, съставено на същата дата след задържане на лицето, с което П. Д. бил предупреден да спазва законите на Република България, да не нарушава обществения ред, да спазва ЗДвП, да не пречи на моторните превозни средства да преминават през кръстовището на [улица]и [улица], да спазва Закона за събранията, митингите и манифестациите, да спазва Наредба № 1 на СО.

На същата дата бил съставен Акт за установяване на административно нарушение за нарушение на чл. 64, ал. 1 ЗМВР, въз основа на който е издадено и процесното наказателно постановление, с което на П. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв., за това, че на 07.08.2020 г. в [населено място], на [улица], пл. „О. мост“ не изпълнил издаденото му писмено разпореждане, като по този начин пречи на полицейските органи да изпълняват задълженията си.

За да отмени така издаденото наказателно постановление, съставът на СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, но в АУАН практически липсва описание на нарушението, тъй като е посочено само бланкетно, че лицето не е изпълнило писмено разпореждане, но същото не е индивидуализирано като акт, нито е възпроизведено съдържанието му – какво е разпоредил органът и какво не е извършил нарушителя. Отделно писменото разпореждане е сведено до знанието на адресата едва след неговото задържане. Поради това е приел, че наказателното постановление е незаконосъобразно.

Касационната жалба е допустима - подадена е в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол. По същество неоснователна.

Съставът на касационния съд изцяло споделя доводите на първостепенния съд по отношение описанието на нарушението в словесната част на АУАН. Същото е посочено по общ, бланкетен начин, който не позволява да бъде извършена преценка какво точно е било дължимото поведение и какви с действия или бездействия е извършил П. Д. вмененото му нарушение. Съдържанието на полицейското разпореждане не е намерило отражение в описанието на нарушението, като липсва и индивидуализация на акта, с който е било дадено това разпореждане. Установява се, че същото е било издадено писмено едва след задържането на лицето, т.е. към момента на задържането му Д. не е бил запознат със съдържанието на писменото разпореждане и не е имало как да съобрази поведението си с предписаното от полицейските органи.

На следващо място, касационният състав намира, че е налице несъответствие между словесното описание на нарушението и дадената му правна квалификация. Според АУАН на посочената дата и място П. Д. не изпълнява писмено полицейско разпореждане, което е квалифицирано като нарушение на чл. 64, ал. 1 ЗМВР.

Нормата на чл. 64, ал. 1 ЗМВР предвижда, че полицейските органи могат да издават разпореждания до държавни органи, организации, юридически лица и граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции. Според изр. второ на цитираната разпоредба разпорежданията се издават писмено. Така посочена като нарушена разпоредба обаче не съдържа правило за поведение, което наказаното лице да съблюдава и което да не бъде изпълнено от него. Разпоредбата установява правомощието на полицейските органи да издават разпореждания, но задължението на адресатите на полицейските разпореждания да се съобразяват с тях произтича от нормата на чл. 64, ал. 4 ЗМВР, която придава на тези разпореждания задължителна сила по отношение на лицата, спрямо които са издадени. Следователно, налице е и неправилно посочване на нарушената разпоредба.

В обобщение съдът намира, че СРС правилно е отменил наказателното постановление и решението му следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото претенцията за присъждане на адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 вр. ал.1, т.3 Закона за адвокатурата се явява основателна, поради което СДВР следва да бъде осъдено да заплати на адв. П. В. сума в размер на 400 лв. за производството пред касационната инстанция.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл. първо АПК, вр.чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.07.2022 г. по НАХД № 5294/2021 г., постановено от Софийския районен съд, НО, 100 състав.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на адв. П. В. сума в размер на 400 лв., представляваща адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред касационната инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

